

[Statsministeren.]

stændigheder, bevirkede valutakrisen og de omfattende kapitalbevægelser, der fulgte i dens kølvand, at der ved udformningen af de forskellige modforholdsregler måtte lægges stærk vægt på at bremse kapitaludstrømningen.

Så længe der er stor kortfristet gæld til udlandet og et betydeligt løbende underskud, er det ikke muligt i længere tid at opretholde et renteniveau her i landet, der er ude af trit med den internationale renteutvikling. En rentestigning var derfor uundgåelig i foråret, og der var ikke som året før hensyn til beskæftigelsen, der kunne gøre dette betænkeligt. Ud fra et mere langsigtet synspunkt vil det være meget ønskeligt at nå en sådan forbedring af betalingsbalancen, at renten kan komme ned. Men ved en sammenligning med tidligere må det tages i betragtning, at det danske renteniveau ikke længere ligger mærkbart højere end i udlandet, ligesom obligationsrationeringen stort set er afviklet. Spørgsmålet om tilvejebringelsen af en bedre balance på obligationsmarkedet på længere sigt overvejes som bekendt i et udvalg, og det er regeringens hensigt at søge de lovændringer, som dette udvalg og realkreditkommissionens arbejde må tilsige, gennemført i dette folketingsår.

Virkningerne på den indre efterspørgsel af de indgreb, der blev iværksat i foråret, vil først gradvis slå igennem. To ting står imidlertid ganske klart. For det første, at det indre konjunkturopsving i år har været af en sådan styrke, at det var ubetinget nødvendigt at gribe ind. Tydeligst viser dette sig i betalingsbalancen, som trods stærk stigning i eksporten har udviklet sig ugunstigere end ventet på grund af den voldsomme importforøgelse. For det andet kan det slås fast, at forårets indgreb ikke rummede nogen fare for beskæftigelsen, men mindskede mangelen på arbejdskraft og derved bidrog til at lette udnyttelsen af de gode eksportkonjunkturer.

Regeringen har lige fra sin tiltrædelse anset det for et væsentligt led i den økonomiske sanering at tilvejebringe bedre balance mellem stigningen i de offentlige udgifter og i den samlede produktion. I forhold til de budgetoverslag, der forelå fra den tidligere regering, er etapevis gennemført en

række besparelser, som har dæmpet stigningstakten i statsudgifterne, og det kan nu konstateres på statsregnskabet for regeringens første år, 1968-69, at de besparelser på i alt 600 mill. kr., der blev besluttet i februar 1968, fuldt ud er gennemført. For indeværende finansår vil der yderligere blive foretaget besparelser i forhold til budgettet med ca. 225 mill. kr.

I denne redegørelse for regeringens planer vil blive omtalt en række af påtrængende statslige opgaver. Regeringen ønsker imidlertid at understrege, at de økonomiske muligheder sætter grænser både for det omfang og for det tempo, i hvilket hver af disse opgaver lader sig gennemføre.

Det er vigtigt, at der opnås en sådan fasthed i budgetterne, og at der bag budgetlægningen på de forskellige områder sker en planlægning, der både sikrer, at der udvises god økonomi, og sikrer mod senere ubehagelige overraskelser i form af uforudsete udgiftsstigninger.

Det er fortsat en vanskelighed ved budgetlægningen, at så store områder af statsudgifterne har karakter af lovbundne refusioner af kommunale udgifter, som staten ikke har direkte indflydelse på. Med den reform af byrdefordelingen, som nu er gennemført, og som træder i kraft i 1970, er der taget et vigtigt skridt i retning af omlægning af refusions- og tilskudsordningerne, således at amter og kommuner i højere grad tilskyndes til at vise god økonomi i deres dispositioner.

Regeringen lægger stor vægt på at fortsætte og udbygge den langtidsbudgettering, som blev indledt af den forrige regering. Arbejdet med en langsigtet perspektivplanlægning er nu sat i gang i alle departementerne og ventes afsluttet i løbet af 1970 med en redegørelse, som vil danne grundlag for en principiel debat om de store linjer i den offentlige udgiftspolitik. Sigtet med perspektivplanerne er at give et bedre grundlag for de beslutninger, der skal træffes om anvendelsen af landets ressourcer.

Arbejdet med den administrative tilrettelæggelse af kildeskatten fortsættes, og kildeskatten vil som planlagt træde i kraft den 1. januar 1970.

Der må dog gennemføres nogle ændringer i kildeskatteloven. Det drejer sig bl. a. om indeholdelse af udbytteskat i investeringsforeninger og om visse ændringer, der står i